

llm

МУТНА ЯНА

УЧЕБНИК

НАРОДЕН ТЕАТЪР „САВА ОГНЯНОВ“ — РУСЕ

носител на орден „Червено знаме на труда“

сезон 1963 — 1964 год,

ЧУТНА ЯНА

драматическа поема в 5 действия от Славчо Красински

ЧУТНА ЯНА — засл. арт. Цветана Николова
ДИЧО, нейн син, селянин — Минчо Николов
АСЕН, нейн син, лекар — Стефан Стефанов
ИВАН, нейн син, композитор — Петър Александров
КОЙО, нейн син, професор — Васил Попилиев
ПЕНА, съпруга на Дичо — Светла Балбузанова
ЗОЯ, съпруга на Асен — Антоанета Кръстева
БЕЛА, съпруга на Иван — Димитрина Савова
ЛЕНА, съпруга на Койо — Диана Деянова

ЯНА, дъщеря на Дичо — Рада Василева
ЯНА, дъщеря на Иван — Бистра Бодурова
СЕТА — Кина Македонска
ВЕТА готвачки по обреди — Райна Белогушева
МАЯ, асистентка на Койо — Добринка Караджова
ПЕЙО, гъдулар — Теодор Юруков
БОЖАН, селянин, — Андрей Медникаров
ИЛИЯ, председател на селсъвета — Атанас Балбузанов
ПЕТЪР — Димитър Йорданов

Постановка на гост-режисьора НИКОЛА КЪНЕВ

Художник ДИМИТЪР ГИЛЕВ

Музикален оформител ЕМИЛ ПАВЛОВ

Пом. режисьор М. Киселова, суфльор К. Пенева, театър-майстор Д. Найденов, зав. пост. част П. Панайотов, худ. осветление Г. Хараламбиев, изпълнители на костюмите К. Димитрова и Сл. Николов, ръков. на дърв. ателие П. Банов, рък. в. на тапиц. ателие Й. Великов, реквизит В. Сапунджиев, грим и перуки Ст. Станоев и Здр. Сярова, ръков. на гардероба Ст. Найденова, железар П. Андреев

Програма: Павлина Войтечка и Димитър Гилев

Славчо Красински е роден в 1909 год. Литературната си дейност започва в средата на двайсетте години. Издал е стихосбирките: „Вистрел“—1929 г., „Пролетен гост“—1931 г., „Зелените облаци“—1938 г. Първите драматургически произведения на Красински са: „Златният залез“, „Призори“ и „Рицар на честта“.

След 9. IX. 1944 г. Красински се занимава изключително с драматургия. Написал е пиесите: „Фиданките цъфтят“—1956 г., „Чутна Яна“—1957 г. и „Бели нощи“—1960 г.

От 1957 год. до днес драматическата поема „Чутна Яна“ обходи сцените на всички български театри. И навсякъде успехът ѝ е еднакъв — голям. Защо?

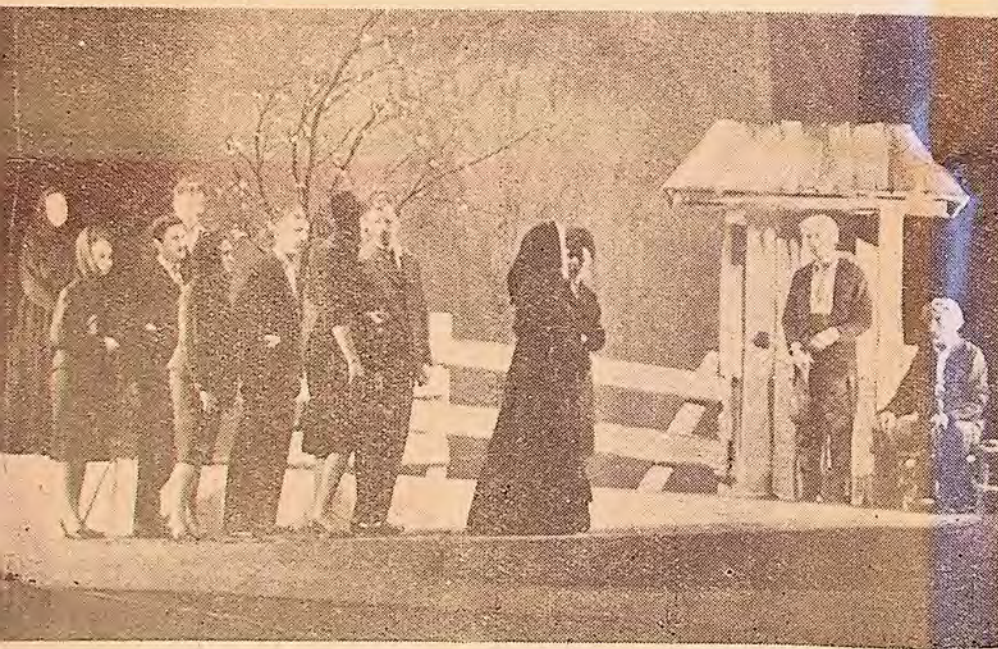
Основната проблема, която Славчо Красински поставя в „Чутна Яна“, е проблемата за майчината любов и синовния дълг, разгледана в светлината на авторската концепция за истинското човешко щастие.

... Една девойка — Чутна Яна — са лишили от мечтаното щастие — с измама са я омъжили за нелюбим човек. И тя, станала майка, дава всичките си сили, целия си живот, за да изгради щастieto на децата си. С непосилен труд и безкрайни грижи тя ги е отгледала, помогнала им е да заемат своето място в живота — това, което тя не е могла да има. Целият ѝ живот е бил окрилян от надеждата, че изгубеното на младини щастие ще намери на старост при децата си.

И колкото парадоксално да звучи — едно голямо нещастие — смъртта на съпруга ѝ — ѝ донася голямата радост да види след толкова години всичките си синове събрани заедно, в родния дом. Скръбта на Чутна Яна е стоплена от утешителната мисъл, че не е забравена, не е сама, не е живяла напразно. ... че има четирима сина, които ще запълнят старостта ѝ. Но разочарованието идва много скоро. Янините синове като че са свикнали повече да искат, да имат, да получават, отколкото да дават. Те не са достатъчно внимателни към майка си. И не защото не я обичат. Не! Защото всеки е погълнат изцяло от своите грижи и амбиции; защото в борбата за преуспяване те са изгубили душевната си широта и всеотдайност, здравата връзка с народа — това, което дава истинската красота на майка им. Синовете на Яна не са щастливи. Как биха направили щастлива майка си?

В „Чутна Яна“ Красински поставя за разрешение и парливите въпроси за човешкия дълг и чест, любовта, семейството, съвестта.

Вероятно всеки от вас — читател на поезията на Красински — е бил очарован от въздействието на изящния ѝ пластичен стих, лекотата на подчертано българската ѝ мелодика, опивал се е от задушевия лиризм на неговата поезия. Освежителният и топъл лиризм на Красински е пропил цялата тъкан на „Чутна Яна“. Усещането за родно, българско е една от характерните бари на тази драматическа поема

Засл. арт. Цветана Николова — Чутна Яна:

— Всеки творец има любими постижения и желани профили в своето развитие. И аз като драматическа актриса не правя изключение. Обичам искрено и преди всичко българската драма и нейните жени-героини. Една от тях е Чутна Яна. В нея най-вече ме вълнува общочовешката проблема, заложена в сърцевината на това блестящо произведение. Дано при комунизма тя не съществува!

ПЕЙО:

Аз в цял живот едно научих само:
светът е свят докле са младини.
А на човек вгърчиш ли младините —
горчи му, хей — до гроба чак горчи!

Регионална библиотека
„Любен Каравелов“ — Русе

120000890717

НАСКОРО

ПРЕСТЪПЛЕНИЕ и НАКАЗАНИЕ

по Ф. М. Достоевски

СМЪРТТА НА ТЪРГОВСКИЯ ПЪТНИК

А. Милер

